

Sygn. akt I C 855/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Cybulska

Protokolant: sekr. sąd. Jolanta Lisiowska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko R. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w L.

- o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.634,00zł
(trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. koszty sądowe nieuiszczone w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 855/11

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 października 2011 roku powódka A. S. (1) wniosła o zasądzenie od R. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)

w L., tytułem odszkodowania kwoty 81.006,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż w dniu 31 stycznia 2010 roku pracownicy firmy (...) dokonali bezprawnego wycięcia i wywozu z posesji powódki położonej w L. przy ul. (...) sześciu sztuk topoli. Podniosła, iż pozwany w piśmie z dnia 18 listopada 2010 roku nie uznał roszczeń powódki związanych z przedmiotową wycinką drzew wskazując, iż działał na zlecenie Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej, które udzieliło mu zlecenia wykonania przedmiotowych prac na podstawie decyzji Prezydenta Miasta L. z dnia 10 września 2009 roku. Zdaniem powódki – pozwany w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa wykonał przedmiotowe zlecenie niezgodnie z jego treścią a zatem jest odpowiedzialny za wyrządzoną powódce szkodę w postaci spadku wartości nieruchomości będącej własnością powódki – według jej szacunków - o 30%
(pozew wraz z uzasadnieniem k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik występujący w imieniu pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podniósł, iż twierdzenia powódki zawarte w pozwie są bezzasadne. Jednocześnie podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki. Pozwany przyznał, iż dokonał wycinki drzew jednakże wskazał, iż prace te zostały wykonane przez pracowników przedsiębiorstwa (...) na podstawie zlecenia z dnia 29 stycznia 2010 roku udzielonego pozwanemu przez Urząd Miasta L. Wydział Gospodarki Komunalnej w oparciu o umowę nr (...). Przedmiotowe zlecenie zostało zaś poprzedzone decyzją wydaną przez Prezydenta Miasta L. w dniu 10 czerwca 2009 roku zawierającą pozwolenie na usunięcie drzew. Zdaniem pozwanego, zlecone prace zostały wykonane w sposób prawidłowy, w granicach prawa wyznaczonych otrzymanym zleceniem (odpowiedź na pozew k. 22-23).

W toku dalszego postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie, powódka popierała powództwo, zaś pozwany konsekwentnie powództwa nie uznawał i wnosił o jego oddalenie (protokoły rozpraw k. 26, k. 63, k. 88, k. 112, k. 152).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Lublinie II Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 18 grudnia 1997 roku, wydanym w sprawie sygn. akt II Ns 2244/96, stwierdził, że A. S. (1) i J. B. nabyły przez zasiedzenie z dniem 20 kwietnia 1990 roku własność nieruchomości gruntowej, stanowiącej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym (...), o powierzchni 1002m², położoną w L. przy ul. (...), ujętą na mapie zaewidencjonowanej za numerem 135.422-18/93 (73-12-10) – po 1/2 części. Obecnie przedmiotowa działka posiada numer ewidencyjny (...), posiada powierzchnię 926m² i nastąpiła zmiana nazwy ulicy jej położenia na ul. (...). Przedmiotowa działka jest zaniedbana, zachwaszczona i zaśmiecona, nieoznaczona, sprawia wrażenie opuszczonej posesji. Powódka A. S. (1) nie zamieszkuje na terenie tej nieruchomości. Przedmiotowa nieruchomość graniczy z ul. (...) i z ul. (...), jest ogrodzona starym ogrodzeniem z siatki metalowej, które nie obejmuje całej powierzchni działki. Poza ogrodzeniem posesji, od strony ulic (...), na terenie działki nr (...) rosło sześć topoli, które posiadały liczne wylamania konarów w koronie drzew, popodcinane korzenie, jedna z topoli pochylona była w kierunku ul. (...) pod kątem 45-60 stopni zagrażając tym samym bezpieczeństwu osób i mienia (postanowienie k. 134 dołączonych akt II Ns 2244/96 Sądu Rejonowego w L., opinia biegłego sądowego z zakresu geodezji k. 90-91, mapa sytuacyjna k. 92, zeznania W. K. (1) k. 114, zeznania powódki 63v-64v i k. 154).

Pismem z dnia 20 kwietnia 2009 roku Zarząd D. S.

w L. zwrócił się do Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej z prośbą o wycięcie topoli rosnących w pasie drogowym przy ul. (...) w L., na wysokości posesji numer (...) wskazując, iż rosnące tam drzewa są stare i mają połamane konary (pismo k. 126).

W dniu 20 maja 2009 roku Urząd Miasta L. Wydział Gospodarki Komunalnej wystąpił do Urzędu Miasta L. Wydziału Ochrony (...) z wnioskiem o wydanie zezwolenia na usunięcia drzew przy ul. (...) (wniosek k. 124-125).

W związku z powyższym, przeprowadzono ze strony Urzędu Miasta L. Wydziału Ochrony (...) wizję lokalną dotyczącą oceny stanu zachowania topoli przy ul. (...) i ul. (...). Na podstawie przeprowadzonej w terenie wizji lokalnej stwierdzono, że jedno z drzew ma złamaną koronę, pozostałe drzewa mają zachwianą statykę i stwarzają zagrożenie wywróceniem się, ponadto stwierdzono liczne wylamania konarów w koronie drzew, obumieranie drzew z przyczyn naturalnych i brak szans na zachowanie żywotności. Ocena stanu zachowania przedmiotowych drzew została przeprowadzona także przez pracownika Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej – W. K. (1), która również stwierdziła, iż przedmiotowe drzewa z uwagi na ich zły stan zagrażają bezpieczeństwu. Następnie opisała lokalizację drzew i poszczególne topole oraz sporządziła wniosek o wydanie decyzji w przedmiocie zezwolenia na ich wycięcie. Z uwagi na fakt, iż przedmiotowe topole rosły poza ogrodzeniem działki numer (...), była ona przekonana, iż

drzewa posadzone są w pasie drogowym na terenie będącym własnością Miasta, nie zaś działki numer (...) będącej współwłasnością powódki (protokół k. 123, zeznania świadka W. K. (1) k. 114).

Decyzją z dnia 10 czerwca 2009 roku zostało wydane dla Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej zezwolenie na usunięcie 9 drzew (topoli) rosnących w pasie drogowym ul. (...), na wysokości posesji numer (...) sztuk, na wysokości posesji numer (...) sztuk. W decyzji tej zobowiązano do zastąpienia usuniętych drzew nowymi nasadzeniami do 30 listopada 2009r. Niedopełnienie tego obowiązku rodziło skutek wygaśnięcia (decyzja k. 122).

W dniu 28 września 2009 roku Rada Miasta L., na wniosek mieszkańców dzielnicy S. w L., skierowała do Prezydenta Miasta L. interpelację w sprawie wycięcia topoli przy ul. (...) w L. żądając udzielenia informacji w sprawie terminu wydania stosownej decyzji zezwalającej na wycinkę przedmiotowych drzew (pismo k. 121).

W odpowiedzi na powyższe pismo uzyskano odpowiedź, iż decyzją z dnia 10 czerwca 2009 roku stosowne zezwolenie na usunięcie drzew zostało wydane, zaś wykonanie decyzji leży w gestii Urzędu Miasta Wydziału Gospodarki Komunalnej (pismo k. 118).

W dniu 29 stycznia 2010 roku Urząd Miasta L. Wydział Gospodarki Komunalnej wydał firmie (...) w L. zlecenie wykonania w L. przy ul. (...) wycinki drzew w postaci 9 sztuk topoli na wysokości posesji numer (...) wraz z uprzątnięciem i wywiezieniem drewna i gałęzi. Termin wykonania zleconego zakresu robót ustalono na dzień 30 stycznia 2010 roku (zlecenie k. 6).

Na podstawie powyższego zlecenia, w dniu 30 stycznia 2010 roku, pracownicy przedsiębiorstwa (...) w L. dokonali wycięcia drzew przy ul. (...) i ul. (...) w L.. Prace zostały wykonane w sposób zgodny z treścią otrzymanego zlecenia (zeznania W. K. (1) k. 114,).

Postanowieniem z dnia 14 maja 2010 roku, zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lublinie w dniu 21 maja 2010 roku odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie zawiadomienia A. S. (1) o wycięciu 6 topoli z posesji przy ul. (...) w L. przez Urząd Miasta L. Wydział Gospodarki Komunalnej wobec tego, że czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego. Po rozpoznaniu zażalenia A. S. (1) na powyższe postanowienie, Sąd Rejonowy w Lublinie utrzymał je w mocy (postanowienie k. 22 dołączonych akt 3Ds 722/10 Prokuratury Rejonowej L.-Północ w L., k. 19 dołączonych akt sygn. akt IV Kp 325/10 Sądu Rejonowego w Lublinie).

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, w tym częściowo na podstawie zeznań i wyjaśnień powódki (w zakresie zgodnym z ustaleniami faktycznymi), oraz zeznań świadka W. K.. Sąd nie dał wiary twierdzeniom powódki w zakresie w jakim wskazywała w toku niniejszego postępowania, iż decyzja Prezydenta Miasta L. z dnia 10 czerwca 2009 roku nie dotyczyła zezwolenia na usunięcie drzew, których wycinki dokonał pozwany z nieruchomości będącej jej własnością. Zeznania powódki w tej części są nielogiczne i nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy, co zostanie szczegółowo omówione w rozważaniach poniżej.

Odnosnie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy to strony nie kwestionowały ich prawdziwości i nie zgłaszały odnośnie nich żadnych zarzutów. Sąd uznał te dowody za w pełni wiarygodne. Należy zauważyć, że w sprawie zasięgnięto opinii biegłego sądowego geodety. W ramach kontroli merytorycznej i formalnej opinii, nie dopatrył się Sąd nieprawidłowości pozwalających na odebranie złożonej przez biegłego opinii przymiotu pełnowartościowego źródła dowodowego. Zawarte w niej wnioski są logicznie i wyczerpująco uzasadnione. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy i bezstronności biegłego, który ją opracował. Biegły jednoznacznie wskazał, że przedmiotowe topole rosły na gruncie stanowiącym współwłasność powódki. Wobec powyższego zbędnym dla tej sprawy było ustalanie i określanie granic pasa drogowego(vide wniosek k.22).

W świetle zeznań W. K. (1) i dokumentów przedstawionych przez Wydział Ochrony (...) zbędne stało się również zlecenie biegłemu udzielenia odpowiedzi na pytanie czy zlecenie obejmowało przedmiotowe topole czy też inne drzewa jak utrzymywała powódka. Świadek W. K. wprost bowiem przyznała, że zlecenie które podpisała jako urzędnik Gminy dotyczył drzew, które wyciął pozwany. To samo wynika również z dokumentów nadesłanych przez Wydział Ochrony (...) w szczególności protokołu oględzin i wniosku dotyczącego wydania zezwolenia i jego opisu(k.125).

Nic istotnego do sprawy nie wniosły zeznania świadka A. S.. Świadek ten nie miał wiedzy na temat wycinki przedmiotowych drzew.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na oddalenie.

Na wstępie, odnosząc się do zarzutu pozwanego dotyczącego braku legitymacji czynnej po stronie powódki, to zważyć należy, iż jest on chybiony. Niniejsze postępowanie dowodowe wykazało bowiem, iż powódka A. S. (1) jest współwłaścicielem działki numer (...), położonej w L. przy ul. (...), a zatem posiada legitymację procesową czynną do występowania w niniejszym postępowaniu w charakterze powódki.

Należy zauważyć, że roszczenie powódki A. S. (1) ma związek z postępowaniem pozwanego dotyczącym wycinki drzew (6 sztuk topoli) usytuowanych na nieruchomości będącej współwłasnością powódki, stanowiącej działkę posiadającą numer ewidencyjny (...), o powierzchni 926m2, położonej w L. przy ul. (...). Należy przy tym stwierdzić, że fakty, na jakie powódka się powoływała i które stanowiły podstawę faktyczną zgłoszonego roszczenia wskazywały, że powódce chodzi o odszkodowawczą odpowiedzialność pozwanego za „spadek wartości jej nieruchomości o 30% oraz wartość wyciętych drzew”. Postępowanie związane z wykonaniem przez pozwanego wycinki drzew rosnących na terenie nieruchomości powódki spowodowało w przekonaniu powódki szkodę w postaci dotkliwych dla niej skutków finansowych. A. S. (1) powstałą szkodę wiązała z bezprawnym, niezgodnym z treścią zlecenia Urzędu Miasta L. wykonaniem przez pozwanego wycinki przedmiotowych drzew.

Przypomnienia w tym miejscu wymaga, że Urząd Miasta L. Wydział Gospodarki Komunalnej w oparciu o umowę numer (...) na prace porządkowe (k. 6) w dniu 29 stycznia 2010 roku zlecił wyspecjalizowanemu przedsiębiorstwu firmie (...) w L. wykonanie robót polegających na wycince drzew w postaci 9 sztuk topoli na wysokości posesji numer (...) położonej w L. przy ul. (...) wraz z uprzątnięciem i wywiezieniem drewna i gałęzi. Termin wykonania zleconego zakresu robót ustalono na dzień 30 stycznia 2010 roku. Przedmiotowe zlecenie zostało poprzedzone decyzją wydaną przez Prezydenta Miasta L. w dniu 10 czerwca 2009 roku zawierającą pozwolenie na usunięcie przedmiotowych drzew.

Bezspornym przy tym w sprawie pozostawał sam fakt wycinki przez pracowników przedsiębiorstwa pozwanego w dniu 30 stycznia 2010 roku przedmiotowych drzew (topoli). Poza sporem znajdowały się także takie okoliczności jak posiadanie przez pozwanego zlecenia na wykonanie przedmiotowej wycinki, jak i fakt istnienia decyzji wydanej przez Prezydenta Miasta L. zawierającej pozwolenie na usunięcie przedmiotowych drzew.

Bezspornym w sprawie był także fakt, iż pozwany w ramach przedmiotu działalności gospodarczej, zajmował się również wycinką drzew. Niniejsze postępowanie dowodowe wykazało także, iż przedmiotowe topole, których wycinki – zgodnie ze zleceniem Urzędu Miasta L. – dokonał pozwany, rosły na terenie działki numer (...), będącej współwłasnością powódki.

Spornym i wymagającym ustalenia było natomiast czy pozwany może ponosić odpowiedzialność za wycinkę drzew z działki powódki oraz – jak wskazywała powódka – za spadek wartości

przedmiotowej działki – według szacunków powódki – o 30% i wartość samych drzew. Powódka argumentowała, iż pozwany dokonał wycinki drzew bezprawnie, niezgodnie z treścią zlecenia Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej, co w konsekwencji doprowadziło do wyrządzenia jej przez pozwanego szkody.

Podstawą wywodzonej odpowiedzialności pozwanego jest art. 415 k.c., regulujący odpowiedzialność sprawcy ex delicto za zawinione działanie (zaniechanie), wyrządzające szkodę. Na stronie powodowej ciążył zatem obowiązek wykazania, w odniesieniu do zgłoszonego roszczenia, następujących przesłanek: 1/ powstania szkody, 2/ faktu wywołującego szkodę, z którym ustawa wiąże obowiązek jej naprawienia (czyli zawinonego działania-zaniechania pozwanego), 3/związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a faktem wycinki.

Brak udowodnienia choćby jednej przesłanki skutkuje oddaleniem powództwa, bez konieczności ustalania wystąpienia pozostałych. W realiach sprawy, oceniając zasadność roszczenia A. S. (1), wysuwanego przeciwko pozwanemu, zbytecznym było pełne i wyczerpujące ustalenie faktu wystąpienia szkody, jej wysokości, związku przyczynowego pomiędzy powstaniem szkody, a inkryminowanym działaniem pozwanego. Ustalenia poczynione dotychczas

w sprawie jednoznacznie wskazują bowiem, że strona powodowa nie podolała obowiązkowi procesowemu (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.) udowodnienia wystąpienia przesłanki oznaczonej numerem 2.

(...) polskiego prawa cywilnego nie definiuje pojęcia „winy”, doktryna prawa opowiada się w większości przypadków za obiektywno-subiektywnym jej rozumieniem (red. E.Gniewek „Kodeks cywilny. Komentarz”, C.H.Beck Warszawa 2011, str. 706, t.1 i 2). Oznacza to, że dla przypisania sprawcy winy, koniecznym jest ustalenie w trakcie procesu zarówno jej elementu obiektywnego (bezprawności zachowania), jak też elementu subiektywnego (czyli psychicznego nastawienia sprawcy i możliwości postawienia mu zarzutu, z punktu widzenia powinności i możliwości przewidywania szkody oraz przeciwdziałania jej wystąpieniu; tzw. „zły zamiar”).

O bezprawności działania można mówić wtedy, gdy zachowanie sprawcy szkody stanowi obiektywne złamanie określonych reguł postępowania. Bezprawność czynu oznacza jego sprzeczność z obowiązującym obowiązkiem prawnym oraz zasadami współżycia społecznego (E.Gniewek op.cit., str. 707, t.4).

Strona powodowa zarzucała, że działanie pozwanego polegające na wycince drzew (topoli) usytuowanych na terenie jej nieruchomości było bezprawne gdyż sprzeczne z treścią zlecenia Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej. Stanowiska tego nie sposób podzielić, co automatycznie wyklucza zaistnienie zawinonego działania pozwanego, czyli jednej z koniecznych przesłanek uzasadniających jego odpowiedzialność odszkodowawczą względem A. S. (1).

Niniejsze postępowanie dowodowe, protokół oględzin a w szczególności analiza treści zlecenia Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej z dnia

29 stycznia 2010 roku na wycinkę drzew (k. 6) oraz zeznania pracownika Urzędu Miasta bezsprzecznie wykazało, iż pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonał przedmiotowej wycinki drzew zgodnie z treścią przyjętego zlecenia. Pozwany - adresat tak sformułowanej wiadomości

(zlecenia) nie mógł wszak mieć wątpliwości o jakie drzewa i gdzie usytuowane chodzi, co potwierdza także treść jego pism kierowanych do Sądu. Jeszcze raz dobitnie podkreślić należy, że okoliczność zgodnego ze zleceniem wykonania robót potwierdził także jednoznacznie pracownik Urzędu Miasta L. Wydziału Gospodarki Komunalnej – świadek W. K. (1), która osobiście sporządziła i podpisała zlecenie skierowane do pozwanego na wycinkę drzew, opisując szczegółowo lokalizację każdej

z topoli mającej zostać wyciętej. Świadek ten na rozprawie w dniu 21 stycznia 2011 roku wprost zeznał, iż „ wykonując zlecenie firma (...) wykonała zlecenie zgodnie z naszym wnioskiem” (k. 114). W tej sytuacji trudno zatem podjąć polemikę z argumentami powódki, że wycinka dokonana została niezgodnie ze zleceniem bowiem zlecenie dotyczyło zupełnie innych drzew. Poza własnym przekonaniem powódka nawet nie uprawdopodobniła, że doszło do jakiegokolwiek pomyłki przy wycince. Natomiast zupełnie inną kwestią pozostaje, czy Prezydent mógł wydać taką

decyzję a Urząd Miasta zlecenie na wycinkę w sytuacji uprzedniego braku ustalenia właściciela gruntu, na którym rosły topole i braku wezwania właściciela do usunięcia drzew zagrażających bezpieczeństwu.

Konkludując, brak możliwości przypisania bezprawności zachowania pozwanego wyklucza możliwość przypisania mu winy i stanowi wystarczającą podstawę, w świetle przywołanych przepisów, oddalenia całości roszczenia kierowanego przeciwko niemu. Pozwany otrzymał zlecenie z Urzędu Miasta i to zlecenie wykonał zgodnie z jego treścią, działając w zaufaniu do podmiotu dającego zlecenie. Pozwany nie miał obowiązku ani kompetencji do sprawdzania, czy topole rosną na gruncie będącym własnością Gminy czy też innego podmiotu.

Wskazać w tym miejscu należy, iż powódka podnosiła także w toku niniejszego postępowania, że pozwany dokonał przedmiotowej wycinki drzew, mimo, iż decyzja Prezydenta Miasta L. z dnia 10 czerwca 2009 roku w dacie dokonywania przedmiotowej wycinki wygasła i nie mogła być już wykonywana. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż organem uprawnionym do wykonania przedmiotowej decyzji był Urząd Miasta L. Wydział Gospodarki Komunalnej nie zaś pozwany, który był jedynie podmiotem działającym na zlecenie Urzędu Miasta L. i nie miał w żadnym razie obowiązku, co więcej, nie miał on kompetencji do badania ważności przedmiotowej decyzji, na podstawie, której zostało wydane zlecenie wykonania robót porządkowych. Nawet gdyby, więc przyjąć za słuszne zarzuty powódki, iż przedmiotowa decyzja wygasła i nie mogła być wykonywana, to adresatem jej zarzutów winien być zleceniodawca, nie zaś pozwany.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Końcowo wskazać na marginesie należy, iż powódka A. S. (1) jako współwłaściciel działki numer (...) i nasadzonych na niej drzew, winna w odpowiednim czasie dokonać ich usunięcia we własnym zakresie i na swój koszt skoro z uwagi na ich stan – jak wykazało niniejsze postępowanie dowodowe – stanowiły one zagrożenie dla zdrowia ludzi i mienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnia treść art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W związku z tym, iż powódka przegrała sprawę, należało przyznać stronie pozwanej od powódki zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu, na które składają się: 34,- zł tytułem opłat skarbowych (k.21, k. 62), oraz koszty zastępstwa procesowego - zgodnie z § 6 pkt 6 w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. (Dz.U.2002/163/1348 ze zm.) w wysokości 3600,- zł (punkt II wyroku).

Powódka zwolniona była od kosztów sądowych. Nieuiszczone przez powódkę koszty sądowe w postaci opłaty sądowej od pozwu oraz wydatki na opinię biegłego, Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa (punkt III wyroku).